

ÖZGÜR BİR GELECEK İÇİN

LİSELİLERİN SESİ

Aylık Liseli Gençlik Dergisi * Özel Sayı 7 * Şubat 2022

Haklarına, özgürlüğüne,

geleceğine sahip çık!

Liseliler birliğe,

DLB'ye!

İçindekiler

Liselilerin Sesi'nden

3

Liseliler birliğe, DLB'ye!

4

Liselerde eğitim ve salgın ile ilgili görüşler

7

Eğitim hayatımızı mahvedenlere karşı mücadeleye!

8

Saray şurasını topladı, bizler DLB saflarında Lise Meclislerinde buluşalım!

9

Gelecek seçim sandıklarına sığmaz!

10

Ekonomi "tıkırında" mı?

12

Öğretmenime dokunma!

13

Sınav sonuçlarından yansıyanlar eğitim sisteminin "salyası"dır...

14

İnsanca ve onurlu bir gelecek için mücadeleye!

16

Gençliğin haklar, özgürlükler ve gelecek beyanatı...

Merhaba,

Yeni sayımızla karşınızdayız.

Eğitim döneminde yaşadığımız sorunlar katlanarak arttı.

Pandemiye karşı ciddi önlemler alınmazken, kalabalık sınıflarda sıra arkadaşlarımızla yan yana geldik. Çoğu lisede koronavirüs vakası çıkmasına rağmen, yüz yüze eğitim gerekli tedbirler alınmadan devam etti. Bir kez daha gördük ki, geleceğimizi yap-boz haline getirilen sınav sistemine ve 5 şık arasına sıkıştırmaya çalışanlar, bizlere yalnızca koyu bir geleceksizlik sunmakta!

AKP-MHP iktidarı topladığı 20. Milli Eğitim Şurası'nda aldığı kararlar ile "durmak yok yola devam" dedi. "Dindar ve kindar" bir nesil yetiştirmeyi hedefi haline getiren iktidar, okul öncesi eğitimde de kuran kurslarını zorunlu hale getiriyor. Bunun yanı sıra mesleki eğitim ile çocuk işçiliği ve ucuz emek sömürsünü yaygınlaştırıyor. Öğretmenlerimize güvencesiz çalışma koşullarını dayatıyor.

Kendileri saraylarda sefa sürerken, bizlere geleceksizliği, açlığı ve yoksulluğu reva gören haramilerin düzenini yıkmak için mücadeleyi yükseltelim! Biz liseli gençlere güzel bir gelecek sunmayanlar, gelecek seçim dönemi için bizleri yalnızca "oy potansiyeli" olarak görüyor! Oysa bizler biliyoruz ki, geleceğimiz seçim sandıklarına sığmaz. Ne derinleşen ekonomik krizin faturasını ödemek zorundayız, ne de açlığa, geleceksizliğe mahkumuz! Gelecek, bizim ellerimizdedir. Liseliler olarak okullarımızda bir araya gelmeli, meclislerimizi kurmalı ve geleceğimize dair hep birlikte sözümüzü söylemeliyiz!

Tüm liselileri omuz omuza verdiğimiz mücadeleyi ve umudumuzu büyütmeye çağırıyoruz. Haklarımız, geleceğimiz ve özgürlüğümüz için Liselilerin Sesi yükseliyor!

Liselilerin Sesi'ne sende yazı yaz, sesimiz çoğalsın!

liselilerinsesi@yandex.com

Haklarına, özgürlüğüne, geleceğine sahip çık!

Liseliler birliğe, DLB'ye!

1,5 yıllık kayıp zamanın ardından okullarda yüz yüze eğitim başladı. Yeterli önlem alınmadan okullarımız açıldı. Zaten yeterince karşılanmayan eğitim hakkımız pandemiyle birlikte daha fazla gasp edildi.

“-1,5”: Neler oldu?

Okullarımızda ve toplumsal yaşamın her alanında salgına karşı gerekli önlemleri almak yerine, bizleri evlerimize kapattılar. Uzaktan eğitim döneminde ise 6 milyondan fazla arkadaşımız teknik ekipman (bilgisayar, internet vb.) yetersizliğinden kaynaklı eğitime erişemedi. Bu süreçte eğitimde fırsat eşitsizliğinin daha da derinleşmesine tanık olduk.

Sömürücü asalakların çıkarları için üretimi durduranlar, üretim sürecinin “kısmen” dışında gördükleri 20 yaş altı ve 65 yaş üstü insanları, sanki virüsü yayıyormuş gibi evlere hapsedtiler! Yine bu süreçte birçok arkadaşımız erken yaşta ucuz iş gücü olarak çalışmaya mahkûm edildi, onlarcası ağır yaşam koşulları nedeniyle intihar etti.

Birçok arkadaşımız ise doğru düzgün yönetilemeyen salgın nedeniyle yaşamını yitirdi.

Haklarımızı, özgürlüğümüzü ve geleceğimizi çalanlardan sorulacak hesabımız var!

Tüm bu süreçte daha fazla hakkımız gasp edildi, özgürlüğümüz kısıtlandı ve geleceksizliğe mahkûm edildik. Ancak bizler, yaşadığımız tüm bu sorunların gerisinde kapitalist sömürü düzenin yer aldığını biliyoruz. Yaşamlarımızın değersiz görülmesinin, eğitim başta olmak üzere en temel haklarımızın gasp edilmesinin gerisinde içinde yaşadığımız akıldışı sistem gerçekliği var!

Sermaye devletinin dümenini bugün AKP-MHP iktidarı elinde tutuyor. Salgın boyunca saray rejiminin şefi

Erdoğan'ın anlattığı masallar içerisinde en fazla duyduğumuz şey ise şu oldu: “Maske, mesafe, temizlik.”

Saray rejiminin şefi her ne kadar başarı hikayesi yazmaya çalışsa da çıkışsızlık içinde debelenmektedir. Onun işaret ettiği “**Maske, mesafe, temizlik**” bizim için şu şekilde özetlenebilir:

- Pandemi ve kriz bu sistemin **MASKE**sini düşürdü: Tüm liseli arkadaşımızı düzene karşı devrim mücadelesini güçlendirmeye çağırıyoruz.

- Liseliler bu çürümüş sistemle ve saray rejimi ile arasına **MESAFE** koymalı, birliklerini güçlendirmeli: Tüm liselileri bizlere sorulmadan yaşamlarımıza dair karar alanlara karşı söz, yetki, karar hakkımızı kullanmaya ve lise meclislerini toplamaya çağırıyoruz. Lise meclislerimizde kararlar alıp, birliğimizi güçlendirmeye. Liseliler birliğe, DLB'ye

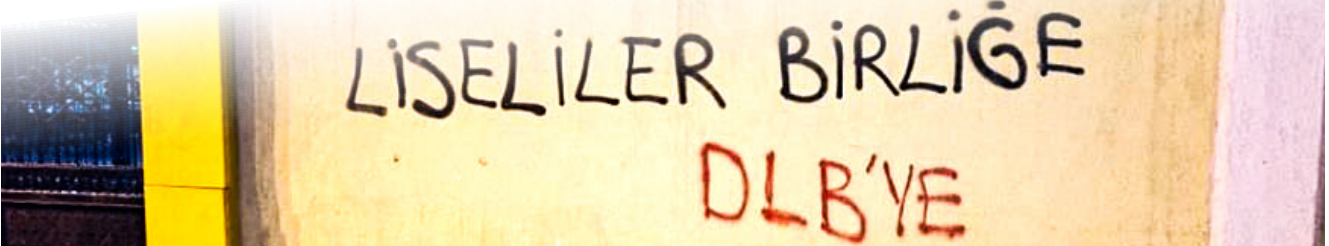
- Gerçek **TEMİZLİK** her yanından pislik akan düzenin devrimle aşılması ile mümkündür: Her yerinden çürümüş ve çeteleşmiş olan kapitalist sistem çıkmazdadır. Bu sistemde küçük bir azınlık kasalarını doldururken, büyük emekçi yığınlar daha da fakirleşiyor. Emperyalist savaşlarda milyonlarca insan ya ölüyor ya da göçmen konumuna getiriliyor. Emek sömürüsü, çocuk istismarı, kadın cinayetleri, iş cinayetleri vb... üzerinden yükselen bu sistem bizlere bir gelecek vaat etmiyor.

Geleceğimiz karartılıyor, haklarımız ve özgürlüğümüz gasp ediliyor. Bizler liseliyiz, geleceğiz ve gelecek ellerimizde! Haklarına, özgürlüğüne, geleceğine sahip çık! Liseliler birliğe, DLB'ye!

-Eğitim haktır, gasp edilemez!

-Eşit, parasız, bilimsel, anadilde, sınavsız ve ulaşılabilir eğitim!

-Yüz yüze eğitimde, eğitim kurumlarında gerekli pandemi önlemleri alınsın!

Liselerde eğitim ve salgın ile ilgili görüşler

Eğitim alanında kaos sürüyor. Yeterli tedbirler alınmadan yüz yüze eğitim verilmesi sonrası virüs okullarda yayılmaya devam ediyor. 1,5 yıl boyunca AKP-MHP iktidarının eğitim politikaları ve hazırlık yapılmaması nedeniyle öğrencilerin eğitim hakkı gasp edildi. Eğitim hakkı gasp edilen öğrencilerin yüz yüze sınav ısrarı nedeniyle sağlık hakkı yok sayıldı.

Yüz yüze eğitim başladı ancak tüm sorunlar olduğu gibi duruyor. Ümraniye’de liselilere okullarındaki durum, eğitim ve salgın konularındaki düşüncelerini sorduk...

Çengelköy Anadolu Lisesi 11. sınıf öğrencisi: Eşit ağırlık bölümündeyim. 1,5 yıl kayıp ile okula başladık. Uzun süre sonra yüz yüze eğitim görüyoruz. Tedirginim. Tedirginliğin sebebi hem ailemi hasta etme ihtimalim hem de 1,5 yıl yeterli eğitim alamadığım için arkadaşlarım arasında başarısız olma kaygısı. Ama okula başladıktan sonra gördüm ki bütün sınıf arkadaşlarım benimle aynı seviyede. Hepsi için 1,5 yıl kayıp olarak geride kaldı. Birbirimizden farkımız yok. Sadece ekonomik durumu biraz daha iyi olan arkadaşlar bu süreçte özel derslerle 1,5 yılı telafi etme konusunda daha şanslı. Çoğunluğumuz ise o kadar şanslı değil ve kendi çabalarımızla geçmişte öğrendiklerimizi unutmamaya çalışmışız.

Tedirginliğimin asıl sebebi bu ama bu tedirginliğe sebep olan ise ülkenin geldiği durum. Hiçbir yerde önlem alınmıyor. Okullarda da önlem alınmadığını biliyorduk ama eğitimin yüz yüze olması ile birlikte bu gerçekliliği açıkça görmüş olduk. Mesela sınıflarımız 40 kişilik. Kırk kişilik sınıflarda ne kadar önlem alınabilir ki? Mecburen iki kişilik sıralarda oturuyoruz. Hocalarımız ders arasında çok yaklaşmamız için uyarıyor ama yan yana otururken ne kadar mesafe koyabiliriz ki? Aynı şekilde tuvaletleri yüzlerce kişi kullanıyoruz, bazen sabuna bile ulaşamıyoruz. İster istemez beraber teneffüslere çıkıyoruz ve ne kadar uyarı yapılsa da okulda bir önlem alınmadığı için öğrenciler de daha rahat davranıyor. Çünkü pandemiden önceki sınıflarla şu anki sınıflar arasında bir fark yok. Her şey aynı ama bizden farklı şeyler bekliyorlar.

Okulumuzda birçok sınıfta korana vakası çıktı ama 2. pozitif vakası olmadığı için karantinaya alınmıyor

sınıflar. Mesela benim sınıfımda pozitif vaka 10 gün önce çıktı ama tek bir vaka olduğu için karantinaya alınmadık. Okula bu koşullarda gitmeye devam ediyoruz.

Ben en son 9. sınıfa gidiyordum ve temel dersleri alıyordum. Sonra pandemi sürecine girdik. Eğitim online oldu, sonra tekrar yüz yüze oldu. Önlem alınmadığı için vakalar arttı, sonra tekrar online eğitime geçildi. Bir süre sınavların nasıl yapılacağı tartışıldı, sonra okulda yüz yüze sınava girdik. Karışık ve yorucu 1,5 yıl oldu. Biz de öğrenciler olarak tükendik. Bir ara telafi ders vereceğiz dediler ama zaten normalde de uzaktan eğitimden çok bir verim alamadık. Aynı şekilde telafi dersler de çok anlamlı olmadı.

Pandemi süreci hedeflerimi yok etti. Birkaç yıl önceye kadar başarılı bir öğrenci olmak güzel bir üniversiteye yerleşmek ilk hedefimdi. Hatta hayalimdi. Ama artık olsa da olur olmasa da olur diyorum. Üniversitede hangi bölümü okursam okuyayım işsiz kalacağım ya da iş bulmak için çok çabalayacağım. Belki de iş ararken okuduğum yıllara verdiğim emeğe lanet edeceğim. Artık üniversite okumak maalesef ki kurtuluşumuz olmuyor. Üniversite okumamın tek sebebi diplomam olsun. Bu ülkede bir kadın olarak elimde bir diploma olsun bakış açısı ile bakıyorum. Açıkçası ailem de okumamı istemiyor. Çünkü çevrelerinde yıllarca üniversite okuyup, yıllardır iş bulamayan ya da asgari ücrete işe başlayan onlarca örnek var. Üniversitede kalacak yer, okul masrafı vs. gibi sorunlar yaşayacağımı düşünerek çok üniversite hayalim yok. Zaten son yıllarda yapmak istediğim bir meslek de yok.

Sarıyer Cevat Koçak Anadolu Lisesi’nden bir liseli: Eğitimin yüz yüze başlamasını istiyorduk. Çünkü 1,5 yıldır online ders yapıyoruz. Açıkçası verimli olduğunu düşünmüyorum. Televizyon karşısında boş boş oturmak gibi bir şey. Arada ödev falan yaptık ama anlamakta zorluk çektim. İnternete giremediğimiz oldu. Ders sırasında kesintiler oldu. Düzenli bir çalışma yapamadık. Şimdi dersler başlayınca gördüm ki hiçbir şey öğrenememişim.

Şimdi de maskeyle ders yapmak oldukça zorluyor. Bir yandan hasta olacağım tedirginliği yaşıyorum, bir yandan aileme bulaştıracağım şüphesi... Sadece

okulda da değil. Okula giderken kullandığım otobüs, minibüs de çok kalabalık. Şimdi 9. sınıflarda 4 şube vardı, 3'ü kapatıldı. 10'larda 9 sınıf var, 4'ü kapalı. Online devam ediyorlar. Okulda sular akıyor. Çok fazla sorunumuz var.

Bu durum daha da kötüye gidecek. Sınavlara hazırlanacağız ve nereden başlayacağımızı bilmiyorum. Sosyal medyada fazlaca kampanya yapıldı. Ama bunlar yeterli değil, daha fazlası için mücadele etmemiz gerekecek.

Sancaktepe Ömer Halis Demir Anadolu Lisesi 11. sınıf öğrencisi: Sayısal bölümde okuyorum. Başarılı bir öğrenci olduğumu düşünüyordum. Ama salgınla geçen sürede online eğitimden bir şey anlamadığımı fark ettim. Çok stresli ve üzgünüm. Dersleri nereden toparlayacağımızı bilmiyorum. Telafi yüz yüze dersler yapılmadan yeni dönemin müfredatına geçtik. Sadece ben de değil, tüm sınıf gerilemişiz. Örnek sınıflardan biriydik. Okuldan uzaklaşınca derslerden soğuduğumu gördüm.

Okulumuzda 3 sınıf karantinada. Ve 14 gün boyunca online ders yapacaklar. Biz de sınıfta tedirginiz. Seneye sınava gireceğim. Tekrar bir karantina ya da online eğitim beni daha da geriye itecek. Salgınla ilgili önlemler arttırılmalı, sınıf mevcudu düşürülmeli. Başka türlü bu eğitimden hiçbir şey olmaz. Bizden de olmaz.

Sancaktepe Eyüp Sultan MTAL'den bir liseli: Online derslerle 7. sınıfı bitirip 8. sınıfa geçtim. 8. sınıfta iki gün okula gidip, 2 gün de hafta sonu kurslarına katılmaya çalıştım. Online derslerden hiçbir şey anlamadım. Ve zor bir LGS sınavına girdim. Sonuçta meslek lisesine geldim. Hemen bölüm seçtik. Hayatımın bu kadar hızla farklılaşacağını düşünmedim. Ortaokul bir

anda bitti ve liseli oldum. Beni neler bekliyor bilmiyorum. Hala okula gitmeye alışamadım.

Uzak bir okula gidip geliyorum. Bize maske, mesafe diyorlar. Okula giden otobüsleri görmeyi isterim. Zaten sayısı az ve kalabalığız...

Üsküdar'da bir meslek lisesi öğrencileri:

- Geçtiğimiz sene 9. sınıfa başladım. Okula gide-medüğimiz için alışamadık. Genel derslerden bir anda meslek derslerine geçiş yaptık. Şimdi de sınıfta 4 arkadaşımız karantinada. Tedirgin bir şekilde okula gidiyoruz. Derste tek düşüncem hasta olmadan eve gelmek.

Online eğitimden de hiçbir şey anlamadım. Zaten kardeşlerimle sırayla derslere girmek zorunda kaldık. Dersleri takip edemedik. Bu şekilde nasıl okuyacağız? Bize ya hasta olmayı göze al ya da okuma deniyor. Ben eğitim hakkımdan vazgeçmek istemiyorum. Okullarda önlem alındı deniyor, biz o önlemleri hiç görmedik. Geleceğimizi ve sağlığımızı hiçe saymayın.

- Ben Üsküdar'da bir meslek lisesindeyim. Bizim sınıfımızda iki tane pozitif arkadaş çıktı. Karantina başlamadı. Sonra ben ve bir arkadaşım daha pozitif çıktık. Ben tüm aileme hastalık bulaştırdım. 14 gün karantinada kaldık.

Ben de geçtiğimiz sene liseye başladım. LGS sınavına nasıl girdim neler yaptım hatırlamıyorum. Lise 1 de online eğitimle geçti. Liseye gideceğim için heyecanlanıyordum. Pek beklediğim gibi olmadı.

Hayattan ve okuldan pek umutlu değilim. Lisemiz pazarlama lisesi. Okulun altında staj yapacağımız "mağazalar" bile hazır. Mezun olunca da en fazla burada çalışırsınız diyorlar. Ama ben geleceğe umutlu bakmak istiyorum. Bu sistemin değişmesi gerektiğini düşünüyorum.

Mesleki eğitimde 4 gün staj, 1 gün okul:

Eğitime paydos sömürüye devam!

Mesleki eğitim merkezi programı ile öğrenciler 4 gün staj, 1 gün okul programına yönlendirilecek. Alınan bu kararla birlikte mesleki eğitimde sömürü tam gaz devam ederken eğitime paydos denileceği bir kez daha ortaya çıktı.

20. Milli Eğitim Şurası kapsamında kabul gören “Mesleki ve teknik eğitim kurumlarında uluslararası sektörlerin ihtiyaçları doğrultusunda yeni programlar açılması” kararı uygulanmaya başlanacak.

Kapitalistler için bulunmaz nimet, öğrenciler için sömürü cehennemi

AKP-MHP iktidarı mesleki eğitim hedeflerini hayata geçirmeye devam ediyor. Mesleki eğitim hedeflerini, sermayenin çıkarları doğrultusunda güncelleyen MEB, bunu gözler önüne seren bir karara daha imza attı. MTAL bünyesinde “Mesleki Eğitim Merkezi Programı” uygulayacak. Bunun özcesi şu oluyor: Mesleki eğitimde başarısız olan öğrenciler bu program kapsamında dört gün staj bir gün okula gidecek. Öğrencilerin sigorta primleri devlet tarafından ödeneceği için sermayedarlar emeğin ücretini vermeyecekleri gibi kasaları da dolacak. Alınan bu karar, işçilerin işi öğrenme masrafından kurtulan kapitalistler için de bulunmaz bir nimet. Ayrıca yürürlüğe girecek olan yeni yasaya göre staj ücretinin tamamı da devlet tarafından ödenecek.

“Mesleki Eğitim Merkezi Programı” hakkındaki kararda şu ifadeler yer alıyor:

“Mesleki ve teknik ortaöğretim okullarında kayıtlı öğrencilerden; doğrudan, yıl sonu başarı puanıyla veya sorumlu olarak sınıf geçemeyenlerle devamsızlık nedeniyle başarısız sayılanlardan öğrenim hakkını tamamlayanlar ile öğrenim süresi içinde ikinci defa sınıf tekrarı durumuna düşen veya halihazırda devamsız olan öğrencilerden mesleki eğitim merkezi programına kayıt yaptırmak isteyenlerin kayıt işlemlerinin

yapılabilmesi için Genel Müdürlüğümüzce yapılan değerlendirme sonucunda, 2021-2022 eğitim-öğretim yılından itibaren; Ek-1’de yer alan mesleki ve teknik ortaöğretim okullarının bünyesinde okul/program türü açılması uygun bulunmaktadır.”

Ülke genelinde toplam 240 meslek lisesinin bu programa dahil olacağı belirtildi.

Mesleki eğitim bahane, kâr ve reklam sahane

Mesleki eğitimde sömürüyü yaygınlaştıracak kararın dışında kapitalistlerin kasalarını doldurmak için tekil liselerde hayata geçirilen sömürü uygulamalarına da yenileri ekleniyor. Mesleki eğitim kapitalistlerin

ceplerini, saray avanesinin görüntüsünü kurtarıırken, öğrencilerin emekleri sömürülüyor.

MEB, Bursa’daki M. Kemal Coşkunöz Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi’nde ve aynı zamanda “Ar-Ge merkezi” olan Otomotiv Endüstrisi İhracatçıları Birliği Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi’nde tükürükten alınan

numune ile 15 dakika gibi kısa bir sürede sonuç veren Kovid-19 antijen kitinin üretiminin tamamlandığını duyurdu. Çiçeği burnunda Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer, piyasada 2,5 milyar liraya olan makineler yerine 600 bin liralık bir makinayla yerli üretimin yapılacak olmasını büyük bir mutluluk ile sundu. Özer’in mutluluk duyduğu bir diğer şey ise, elde edecekleri kârın kaynağında yatan “bedava iş gücü” oldu.

Mesleki eğitim alanı para getirisinin yanı sıra reklam çalışması için de bulunmaz kaftan. Çevre ve hayvan dostu Emine Erdoğan’ın öncülüğünde başlatıldığı ifade edilen “kütüphanesiz okul kalmasın” projesinde de mesleki eğitim meyveleri yenmektedir. 83 okula yapılacak kütüphanenin eşyaları Elazığ Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi’ndeki 90 öğrenci ve 5 öğretmen ile birlikte yapılmaya başlandığı duyuruldu.

Eğitim hayatımızı mahvedenlere karşı m¼cadeleye!

Merhabalar, sizlere bir meslek liseli olarak yaşadıklarımın bahsetmek istiyorum. Bildiđiniz gibi, geçtiğimiz sene başlayan pandemi hayatımızı felç etti. İktidardakiler okullarımızda ve toplumsal yaşamımızın her alanında salgına karşı gerekli önlem almak yerine, bizleri evlerimize kapattılar. Yaklaşık üç dönem boyunca eğitim uzaktan devam etti. Binlerce arkadaşımız internet, bilgisayar vb. yetersizliğinden dolayı eğitime erişemedi. Yönetenler bunları bildikleri halde uzaktan eğitimde ısrar ettiler. Uzaktan eğitimden bir şey öğrendiniz mi, diye sormak akıllarının ucundan geçmedi. Kendi çıkarları için öğrencileri perişan ettiler, eğitimden uzaklaştırdılar. řu an öğrencilerin çoğu pandemi nedeniyle eğitimi pek önemsemiyorlar. Ne de olsa pandemide bir şey öğrenmedik diye düşünüyorlar.

Bir de pandemi zamanında 20 yaş altı ve 65 yaş üzeri vatandaşları evlerine kapattılar. Ben de 20 yaş altı lise öğrencisiyim. Bu zamanda eğitimden mahrum bırakıldım. Dolayısıyla çalışmak zorunda kaldım. Bir akrabamın yanında atölyede işbaşı yaptım. Fakat ne sigortam yattı ne de asgari ücret alabildim. Açıkçası beni köle olarak çalıştırdılar. Sonuçta akrabam ben ses çıkartmam, bir şey diyemem diye düşündü. Ama öyle olmadı, sonunda bu köleliğe isyan edip işten çıktım. Çıktıktan sonra etraftakiler bana düşman gibi oldular. İlla geleceksin o işyerine diye zorladılar. Ama ben iradeli ve kararlı davranıp, işe gitmedim. Evet, o atölyeye evet ilk zamanlar gitmiştim. Çünkü eve gelirim olsun istemiştim ama kölelikle karşılaştım. Sonuç olarak o süreçte 20 yaş altını eve kapattılar ama ben hem çalışmak zorunda kaldım hem de eğitim alamadım.

Bu dönem okullar tekrar açıldı. Tasarım ve makine tasarımı bölümü son sınıf öğrencisiyim. Bildiđiniz üzere staj görmemiz gerekiyor. Stajın eğitim adı altında devam edeceğini söylüyorlar. Ancak onlar kendi kurallarını dahi tanımıyor, staj adı altında bizlere ucuz işgücü muamelesi yapıyorlar. Adeta köle gibi çalıştırılıyor. Ben kuyumcu sektöründe stajımı yapıyorum. Bize çizim öğretmeleri gerekirken 3 gün boyunca üretimde çalışıyoruz. Sonuçta köleyiz, bir şey diyemeyiz diye düşünüyorlar. Dersek eğer işten kovulacağız. Zaten zor bulduk buraları. Biz staj yeri bulmak için İstanbul'un birçok fabrikalarıyla görüştük, başvurduk ama iyi sonuç alamadık. Çünkü hepsi pandemiden kaynaklı stajyer öğrenci almıyor dediler. Biz de ne yapalım hangi staj yeri kabul ederse onlara gitmek zorunda kaldık. Bu da hepimizin kötü yerlere gitmesine yol açtı. Eđer gitmezsek sınıfta kalmış olacaktık. Ayrıca hocalarımız da bize yardımcı olmadılar, staj yeri bulmadılar. Sorduğumuz zaman bize "Kendiniz bulmak zorundasınız." diyorlardı. İyi ama bulamayanlar ne yapacak?

Bir de devlet okulu parasız diyorlar. Ama her şey paralı. Bölümümüzle ilgili teknik ekipmanlar, kaynak kitaplar, aslında eğitimin tüm giderleri bizlerin ceplerinden çıkıyor. Ancak bu sorunlarımızın esamesi okunmuyor.

Bizler liseliler olarak en temel hakkımız olan eğitim hakkı için mücadele etmeliyiz. Tüm arkadaşlarımı mücadele etmeye davet ediyorum.

Küçükçekmece'den bir meslek liseli

Yeni rejimin şurası ve eski politikalar...

Saray şurasını topladı, bizler DLB saflarında Lise Meclislerinde buluşalım!

Milli Eğitim Bakanlığı 7 yıl aradan sonra Milli Eğitim Şurası'nın tekrar topladı.

Pandemi dönemi AKP iktidarının eğitim politikalarının özetidir

Pandemi döneminde milyonlarca işçi-emekçi çocuğu eğitime erişemedi. Eğitime erişebilenler ise online eğitim sisteminin yetersizliğinden kaynaklı sağlıklı bir eğitim alamadı. Hayatlarımızdan çalınan 1,5 yılın ardından, pandemi riskine rağmen okul sıralarımıza geri döndük. Salgın sürecini baştan aşağı tüm alanlarda berbat bir şekilde yürüten sermaye iktidarı, eğitimde de tam bir fiyaskoya imza attı. 1,5 yılın ardından açılan okullarda herhangi bir virüs önlemi almak yerine, Covid-19 riskini toplumda unutturmaya çalışmak için her türlü propaganda malzemesini kullandı. Bu süreçte eğitim politikalarındaki çöküşün sonucu olarak MEB Bakanı Ziya Selçuk görevden alındı ve yerine yeni bir Bakan ataması yapıldı.

Yeni atanan Bakanın ilk işlerinden biri yüz yüze eğitimi başlatmak ve mesleki eğitim güzellemeleri yapmak olmuştur. Saray rejiminin şefi Erdoğan "Şura yapılacak" demiş ve Bakan da "müjdeyi" vermiştir.

Yeni rejimin şurasının anahtarları: Yine ucuz işçilik, yine gerici dayatmalar...

Milli Eğitim Şurası'nda kapitalistlere ticarileştirmenin, ucuz işgücünün garantisi verilirken, bir yandan da cemaat ve tarikatların eğitim alanında kalıcılığı sağlanıyor. Saray rejiminin eğitim alanında iki temel hedefi hayata geçirilmeye devam edildi.

MEB'in 20. Şura'sında öne çıkan üç başlık var. Birincisi, "Eğitimde fırsat eşitsizliği" olarak ifade ediliyor. "Eğitimde fırsat eşitsizliği" ile örtülmeye çalışılan gerçek, eğitim hakkının gasp edilmesidir.

Eğitim hakkı gasp edilirken, milyonlarca işçi-emekçi çocuğu teknik ekipman yetersizliğinden dolayı eğitime erişememişken, AKP şefinin lüks ve şatafat abidesi olan sarayında toplanacak olan şuranın öğrencilerin

sorununu çözmesi beklenemez. Sözde yürütülen çalışmalar ise asla somut karışlığını bulmamakta, sadece kaba propaganda malzemesi olarak kullanılmaktadır.

Şura'da öne çıkan ikinci başlık, "Mesleki eğitim" olarak ifade ediliyor. Biz onu çocuk işçiliğin meşrulaşması olarak okuyabiliriz. AKP-MHP iktidarı uzun süredir meslek liselerinin okul özelliğini tamamen kaldırmak ve okulları çıraklık eğitim merkezlerine dönüştürmek istemektedir. Mesleki eğitim başlığı altında, meslek liselerindeki arkadaşlarımızın ucuz işgücü olması kalıcılığı yapılacak, "çocuk işçiliği" de meşrulaştırılacaktır. Hem de Mersin'de tarımda çalışan göçmen çocuk işçinin eşarby toplama makinesine kapıldığı için iş cinayetinde hayatını kaybettiği bir zamanda. Özcesi mesleki eğitim başlığı altında "Eğitime paydos, sömürüye devam" denilmeye devam edildi.

Üçüncüsü ise eğitimde gerici uygulamaların kalıcılığı konusudur. Şura'da kararlaştırılan bir gündem olarak okul öncesi eğitimde Kur'an kurslarının zorunlu eğitim kapsamına alınması yer alıyor. Bu başlıkta söz konusu olan, 20 yıl boyunca ucundan kıyısında ve tam ortasından uygulanmaya çalışılan gerici uygulamaların kalıcılığıdır. Eğitimin tarikatların, cemaatlerin, vakıfların eline bırakılmasıdır.

DLB saflarında, Lise Meclisleri'nde örgütlenelim!

Tüm bu sorunlar yaşanırken toplanan Şura da alınan kararlar tam bir aldatmacadan ibarettir. Belli ki uzun bir aradan sonra toplanan Şura, eğitime ve öğrencilere yönelik yeni dinci-gerici saldırıları devreye sokacaktır. Liseliler ne düzen partilerinin düzenbaz temsilcilerinden ne de saray rejiminden sorunlarına çözüm bekleyebilir. "Bizleri kurtaracak olan kendi kollarımızdır", birliğimizdir. Dinci-gerici müfredatı, staj sömürüsüne, eğitimde eşitsizliğe karşı Lise Meclislerinde birleşelim. Haklarımıza, özgürlüğümüze, geleceğimize sahip çıkalım!

Oy deposu değiliz ve bizi tanımlamaya harfler yetmez...

Gelecek seçim sandıklarına sığmaz!

Alışlageldiği üzere seçim gündemde olduğunda vaatlerin ardı arkası kesilmiyor. Her parti çıkıp kürsülerden vaatlerini sunuyor ve seçim sonrası bunların koskoca yalanlardan ibaret olduğunu görüyoruz. Oysa ki bizler önümüze sunulan birkaç vaadi dinlemek istemiyoruz. Bizler gelecek kaygısı yaşamadan sadece öğrenci olmak istiyoruz. Bu yaşta eğitim kaygısı, geçim kaygısı içinde yaşamak istemiyoruz.

Bir yandan seçim hesaplarına dahil ediliyoruz, öte yandan istatistikler üzerinden bizim yerimize değerlendirmeler yapılıyor.

İstatistikler 2023 seçimlerinde 6 milyon yeni seçmen olduğunu ve bunun seçimde büyük bir etkisi olacağını söylüyor. Oysa bizler istatistiklerde çıkan rakamlardan daha güçlü ve daha kalabalığız.

Onlara soruyoruz; yeni seçmen olacak bu 6 milyon gencin hangisi bu ülkede yaşamak istiyor? Kaçımız pandemi ile birlikte yarattığınız eşitsiz eğitimin mağduru olup,

eğitim hayatımızı bitirmek zorunda kaldık, haberiniz var mı? Kaçımız çocuk işçi, çocuk gelin olduk? Kaçımız tarlalarda güvencesiz çalışma koşullarında katledildik? Kaçımız okul harçlığımız için iş cinayetlerine kurban gittik? Kaçımız yarattığınız bu düzen yüzünden çaresizlikten intihar ettik? Bunların istatistiklerde bir yeri var mı? Bizler liseliler olarak oy potansiyeli olan milyonlar değiliz. Biz geleceğimiz için düzeni sarsacak, geleceğimizi ellerimizle kuracak liselileriz.

Pandemi ile birlikte niteliksiz eğitim katbekat arttı, eğitimde eşitsizlik sınırları aştı. Bizler 1,5 yıl kayıpla yeni eğitim yılına başladık. Önlem alınmaması sonucu çoğumuzun ailesi Covid-19'a yakalandı. Birçoğumuz bu riskle karşı karşıya kalarak eğitim hayatımıza devam etmek zorunda kaldı. Eğitimin online olması sürecinde yaşadığımız kaosların ise ardı arkası kesilmedi. Sınavların turizm sektörü için geriye çekilmesi, EBA'dan aldığımız eğitimin tamamen niteliksiz olması ve EBA'ya

ulaşmakta zorlanmamız vs. gibi birçok sorun yaşarken, hiçbir düzen partisi bu sorunlarımızı çözmedi. Tablet dağıtacağız diyenler, tabletleri yine yandaşlarına dağıtarak bir kez daha gerçek yüzlerini gösterdiler. İstanbul gibi metropol bir şehirde bile internet ulaşımı olmayan binlerce öğrenci vardı. Daha kırsala gidildikçe eğitime ulaşamama rekor düzeydeydi. Köylerde, kasabalarda yaşayan arkadaşlarımızın eğitim hayatından 1,5 yıl çalındı. Bu 1,5 yılın telafisi ise yapılmadı. Bunlar yakın zamanda yaşadığımız bazı sorunlar ve

bunların kaynağında bizler değil, ülkeyi yönetenler, eğitimde devrim yaptık diyen AKP iktidarı var. Dünyamız sorunlarımızı çözemeyenler bugün meydanlardan bize vaatler sunup, bizi oy potansiyeli olarak göremez!

Geçtiğimiz dönem #oymoyyok diyerek nasıl sarstıysak AKP iktidarını, gelecek seçimlerde

de "Düzen partilerine oy yok!" diyerek sallayacağız sandıkları. Ama umudumuzu sandıklara bağlamadan, sandıktan çıkacak sonuçlara bırakmadan... Bizleri geleceksizliğe itip umutlarımızı sandıklara sıkıştıran hiçbir politikayı tanınamamalıyız. Çünkü bizler toplumun en dinamik tarafıyız. İşte egemenler tam da bu dinamik tarafın biriken öfkesinden korktukları için bugün vaatleri ile bizi kirli çıkarlarına alet etmeye çalışıyorlar. Oysa biz yıkacağız bu düzeni ve yeni bir dünya kuracağız.

Bizleri sürekli oy deposu olarak görenlere, hayatlarımızı hiçe sayanlara, bizlerin yaşamını optik okuyuculara sıkıştıranlara, bizleri işsizliğe, geleceksizliğe, umutsuzluğa mahkum edenlere vermemiz gereken yanıt birlik olmak ve örgütlenmektir. Birlikteliğimizi, mücadelemizi de sanal ekranlardan sokaklara taşırmalı, geleceği kuralmalıyız. Haklarımıza, özgürlüğümüze, geleceğimize sahip çıkmaya!

Ekonomi “tıkırında” mı?

Ekonomiye dair masalları da tek adam rejiminin şefi anlatıyor. Masal anlatılacaksa da bunu Erdoğan yapacak. Harikalar diyarında olan Berat Albayrak ile birlikte 2020 yılından bugüne üçüncü Hazine Bakanı değişti ve bakan olarak Elvan gitti, Nebati geldi. Ama hiç kimse meraklanmasın eğitim alanındaki bakan değişikliğini henüz Hazine Bakanlığı geçemedi.

Neler oldu?

Saray rejiminin şefi çıktı ve “Ekonomik kurtuluş savaşı” ilan etti. Dolar yükseldi, TL değer kaybetti.

Türkiye’nin birçok yerinde “Geçinemiyoruz” eylemleri yapıldı ve “Hükümet istifa” sesleri yükseldi.

Eylemlerde çok sayıda kişi gözaltına alındı. Milli Güvenlik Kurumu ise ekonomiyi milli güvenlik meselesi olarak gündemine aldı.

İşçi-emekçiler uyurken, ekonomi büyür

İşçi-emekçiler “uyursa” ekonomi büyür! Saray rejiminin şefi 1000 odalı sarayında vaazlar verirken, AKP-MHP bakanları, milletvekilleri, şahsının eşi tasarruf tavsiyeleri dağıtıyor. “Gerekirse soğan ekmeğe yeriz” söylemleri tasarruf tavsiyesinden öte aslında tablonun vahametini kabul etmek anlamına geliyor.

Çocuklar parkta, liseliler okulda, gençlik sokakta, işçiler fabrikalarda doları takip ediyor, hesap yapıyor. Alınamayan ihtiyaçlar için öfkeleniyor, her gün her şeye yeni zamlar geliyor... Doğalgaz, süte, yumurtaya, ekmeğe, giyime kuşama zam geliyor ama bu zamlar bir tek ücretleri ve dolaysız olarak harçlıkları teğet geçiyor.

Peki saray rejiminin şefi bu kadar şey olurken nasıl da büyümeden bahsediyor?

Soru şu:

Geniş işçi-emekçi yığınları yoksullaşırken, büyüme, “şahlanma” açıklamaları nasıl yapılıyor...

Doğrusu:

Geniş işçi-emekçi yığınları yoksullaştığı için ekonomi büyüyor!

Kapitalizmin temel kuralı zenginliklerin bir avuç elinde birikmesi ve yoksulluğun büyümesidir. Dünya çapında bir avuç zenginlerin servetinin 3,5 milyar insanın servetine eşit durumda.

Yoksulluk nerede?

Zam, doların yükselmesi, TL’nin değer kaybı konuşulurken birileri çıkıyor ve diyor ki nerede yoksulluk?

Bu diyalogun geçtiği

her yerde emekçiler kendilerine yoksulluğu yakıştıramıyor ve diyor ki “İnsanlar ekmek alamıyor”. Evet tam da burada cevap bizlerde bu insanların içindeyiz ve ekmek alamıyoruz.

Mesele kişisel olarak kimin ne alıp alamadığı da değil rakamlar ortada bir avuç zengine dahil değilseniz geniş işçi-emekçi yığınlarına dahilsiniz...

Şimdi masallarla uyutulmaya çalışılan işçi-emekçiler ve onların çocukları bizler, karnımız aç olduğundan

kaynaklı ne uyuyabiliyoruz ne de büyüyebiliyoruz. Karnımızı bir nebze doyurmak için bile esneyemeyen AKP-MHP iktidarının saltanatlarını başına geçirmek için derin uykulardan uyanmamız, ekmek-yağ kuyruklarından çıkmamız gerekiyor.

İşçilerin elleri şaltere, bizlerin elleri birbirine uzandığında ve sokakları doldurduğumuzda “tasarruf” un nasıl yapılacağını onlara göstereceğiz. Bütün öfkemizi cömertçe sunacağız paranın padişahlarına!

Yap-boz; eğitimde araçtır, AKP-MHP iktidarında ise amaç!

Saray rejiminin şefi Erdoğan 20. Milli Eğitim Şurası'nda dedi ki: “Eğitimle ilgili çalışmalarımızı yap-bozdan ziyade eskinin de kazanımlarını koruduğumuz yeni bir inşa ve tekamül süreci olarak görüyoruz.”

Milli Eğitim Bakanlığı web sitesinde “Önceki Bakanlarımız” listesinden teyit edilen isimler...

- 1- Erkan Mumcu (2002-2003)
- 2- Hüseyin Çelik (2003-2009)
- 3- Nimet Çubukçu (2009-2011)
- 4- Ömer Dinçer (2011-2013)
- 5- Nabi Avcı (2013-2016)
- 6- İsmet Yılmaz (2016-2018)
- 7- Ziya Selçuk (2018-2021)
- 8- Mahmut Özer (2021- ?)

AKP'nin iktidara geldiği dönem boyunca değişen Milli Eğitim Bakanı sayısı 8.

Erdoğan, eğitim alanında yaşanan kaosu bakan değiştirerek çözmeye çalışıyor. Yeni rejimin inşa edilmeye çalışıldığı şuradaki konuşmasından anlaşılın o ki, Erdoğan bu bakan değişimlerinin işaret

ettiği eğitimin tablosunu “Yap-boz tahtası” olarak yorumlamıyor. Bir nebze haklı. Olsa olsa yaşananlar, bozuk olan sistemin, bozulan ama yapılamayan eğitim tablosunu özetlemektedir...

Öğretmenime dokunma!

Cumhurbaşkanlığı himayesinde 20. MEB Şura'sı gerçekleşti. Şura'da yapılan tartışmalar ve alınan kararlar, başından sonuna eğitimde piyasalaşmanın tam gaz devam edeceğini, gerici eğitimin 3-6 yaş arasına ineceğini, eğitimin niteliksizleştirilmesinin uzun süre daha devam edeceğini gösteriyor. Gösterdiği bir şey daha var: "Eğitimin kalitesi öğretmenden geçer." denilerek, bütün sorumluluk öğretmenlerin üzerine atılıyor.

İktidarı boyunca yandaş, eş-dost-akraba kim varsa kamu kadrolarına yerleştiren AKP uzun süredir mülakatla öğretmen atamaları gerçekleştiriyor. Kendinden olmayan, kendisi gibi düşünmeyen ya da ona biat etmeyen kimseyi öğretmen yapmazken, sözleşmeli, ücretli, kadrolu öğretmen ayrımı yaratmış bulunuyor. Bu yetmezmiş gibi bir de öğretmenleri sınava ya da puanlamaya tabi tutarak başöğretmen, uzman vb. gibi yeni ayrımlar oluşturacak. İktidara biat etmeyi işsizlik bırakmakla ya da kadroya almamakla tehdit edecek. Öğretmenler arasında yaratılacak bu ayırım okullarda öğrenci ve veliler arasında da bölünmelere neden olacak.

AKP-Erdoğan iktidarı tüm sorumluluğu öğretmenlere yüklerken şunları düşünmüyor. Sayısı yetersiz okullarda, kalabalık sınıflarda, bazen saatlerce yol

giderek eğitime ulaşabiliyoruz. O da ancak şanslı olanlarımız... Derslerin boş geçmesi, eğitimcilerin sürekli değişmesi gibi nedenlerle eğitimde süreklilik sağlanmıyor. Öğretmen yetersizliği bahane edilerek pek çok seçmeli derste dini eğitime zorlanıyoruz. Parası olanlar özel okul, kolej gibi eğitim kurumlarında öğrenimine devam ederken binlercemiz okulu bırakmak zorunda kalıyoruz. Pandemi döneminde bu daha da arttı. Milyonlarca öğrenci yarış atı gibi elemeci sınavlarda yarışıyor, sıra arkadaşımızı rakip olarak görüyoruz.

Biz kendimizi bildik bileli AKP ve onun uygulamaları dışında bir şey görmedik. Eğitim alanı yandaşlığa dayalı bu çarpık sistemin aynası oldu. Yapılan son Şura'da alınan kararlar bizleri, yani 18 milyon öğrenci, 1 milyona yakın öğretmen ve aileleriyle birlikte tüm toplumu etkileyecek. Yıllarca öğrenciler, emekçiler, işçiler arasında rekabeti körükleyerek düzeninizi devam ettirdiğiniz yetmezmiş gibi, öğretmenlerimiz arasında ayırım yaratarak, seçmece öğretmenler ve sınıflar yaratarak gerici, niteliksiz eğitim-öğretime devam etme derdindediniz.

Eğitim en temel hakkımızdır. Bu hakkımıza sahip çıkmalıyız. MEB 20. Şura'sı üzerinden yapılacak tüm gerici dayatmalara karşı mücadele etmeliyiz.

Sınav sonuçlarından yansıyanlar eğitim sisteminin “salyası”dır...

Pandemi döneminde milyonlarca öğrenci eğitime erişemezken özel okullarda derslere devam edildi. Yani imkanları sınırsız olanlar yüz yüze eğitimlerini tamamlarken milyonlarca işçi-emekçi çocuğu teknik olanaklara sahip olmak için uğraştı.

İnternete erişmek için çıktığı çatıdan düşerek hayatını kaybeden Çınar Mert, EBA sistemine girebilmek için kilometrelerce yol yürüyen arkadaşlarımız, Gezici Okul bekleyenle tablet dağıtımı için yol gözleyen öğrenciler yaklaşık 1,5 yıldır eğitimden uzak kaldı.

Bu süreçte sınav yapmakta ısrar eden MEB, öğretmenlerin aşılmasından, okulların teknik hazırlıklarına, temizlik ve hijyen koşullarının yaratılmasına kadar pek çok noktada geride kaldı. Sermayeye teşvikler, turizm, spor vb. gibi alanlara öncelik veren AKP-MHP iktidarı eğitimi bir kez daha geri plana itti. Tabi sadece devlet okulları için. Bilim insanları, pedagoglar, eğitim bilimciler, eğitim emekçileri derslerin yüz yüze, sağlıklı koşullarda yapılması için açıklamalar yaptı. Eğitim sorununa kulak tıkayan MEB ve iktidar öğrencilerle dalga geçercesine telafi eğitimini 3 haftalık bir süre için ve isteğe bağlı açtı.

Telafi eğitimler yapılmadan LGS sınavı dün gerçek-

leşti. Sınav koşulları ve soruları tartışılmaya devam ederken de Bahçeşehir Koleji, 12 öğrencisinin tam puan olarak LGS birinciliklerini açıkladı.

Açıklanan 12 öğrencinin başarısı değil sistemin iflasıdır

Eğitimde eşitsizliği derinleştiren ‘paran kadar eğitim’, ‘paran kadar sağlık’ anlayışını yaygınlaştıran bu düzende sınıf ayrımları daha da belirginleşti. Pandemi süreci sistemin çöktüğünü daha net gösterdi. Yani açıklanan 12 öğrencinin başarısı değil, sistemin iflasıdır.

Marmara Denizi’ni, 70’lerden itibaren ‘kapitalist sanayileşmenin atık havuzu’ olarak kullanan bu sistem şimdi bir “salya” ile karşı karşıya bulunuyor. Kapitalizm çürümeye/çürütmeye devam ediyor. Eğitim sisteminde biriken sorunlarla sınav sisteminde yaşanan kaos sistemin Marmara’daki salyasına benziyor.

Eşit, parasız, bilimsel, anadilde, ulaşılabilir eğitim hakkı için çürüyen ve çürüten bu sisteme karşı mücadele etmeliyiz. Liseli arkadaşları DLB saflarında, lise meclislerinde örgütlenerek elemeci sınav için yarışmaya değil, geleceğimiz için birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz!

İnsanca ve onurlu bir gelecek için mücadeleye!

Eğitimi alabildiğine gericileştiren, böylelikle dindar-kindar bir nesil oluşturmaya çalışan AKP-MHP iktidarı, 20. Eğitim Şurası'nda niyetini açıktan belli etmiştir. Aralık ayının ilk haftası toplanan Milli Eğitim Şurası'nın amacı, 20 yıldır toplumu mahkum ettikleri dinci-faşist yönetimlerini anasınıfı öğrencilerine kadar indirip, hedefledikleri dindar ve kindar nesil projelerini sürdürmektir. Ama bu hedefleri bertaraf olacaktır.

Gerici-faşist iktidar toplumda korku imparatorluğu kurarak örgütsüz ve apolitik bir toplum yaratmaktadır. Bu uğurda elinden geleni ardına koymamaktadır. Özellikle son yıllarda, röportaj veren sıradan vatandaşları dahi gözaltına almış, özerk-demokratik üniversite ve barınma hakkı için sesini yükselten üniversitelileri tutuklamıştır. Bu baskı ve tehditler aslında egemenlerin halkın gücünden korktuklarının göstergesidir. Korku cenderesi yaratan AKP-MHP iktidarı toplumdaki dinamığın farkındadır ve gün geçtikçe yoğunlaşan baskının sebebi bu dinamikten ölesiyeye korkudur. Bunca gözaltı, tutuklama, hapis tehditlerine rağmen hala okullarda, sokaklarda bilimsel, nitelikli, anadilde eğitim ve barınma hakkı için mücadele bayrakları yükseliyor.

Vakıf ve tarikat yurtlarında yozluğa itilen bir nesil Her gün yeni bir istismar haberi ile güne başlıyoruz. Kadın katliamlarına, çocuk istismarlarına her gün yeni ekleniyor. Yarattılan bu tabloda AKP eli ile beslenen tarikat ve gerici vakıfların rolü büyük. Geçtiğimiz yıl 7 Aralık'ta, Antalya'daki Alim Derneği'ne bağlı tarikat yurdunda kalan Akdeniz Üniversitesi öğrencisi, 18 yaşındaki Mehmet Sami Tuğrul, bir yurt çalışanı tarafından vahşice katledilmişti. 29 Kasım 2016 ise Adana

Aladağ'da Süleymancılara ait olan cemaat yurdunda 11 öğrenci yanarak yaşamını yitirmişti. Yine aynı yıl, Ensar Vakfına ait bir cemaat yurdunda bir "öğretmen" tarafından 2012-2015 yılları arasında 9-10 yaşlarındaki 45 öğrenciyeye tecavüz edildiği ortaya çıkmıştı. Gerici AKP iktidarı ise yayın yasakları ve bu durumu meşrulaştırmak dışında bir şey yapmamıştı. Öyle ki o dönemin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı "Bir kere karşılaşmış olay" diyecek kadar ileri gitmiş, gerici vakfa arka çıkmıştı. AKP eliyle beslenen ve palazlanan gericilik furçasına her geçen gün yenisi ekleniyor. Vakıf ve tarikat yurtlarında yozluğa itilen bir nesil yetiştirilmeye çalışılıyor.

Bizler bu toplumun geleceği olan liseliler olarak AKP-MHP iktidarının gerici politikalarını kabul etmiyoruz. Yüzümüzü bizleri toplumdan soyutlayan, birbirimize düşman eden politikalara değil, geleceği için yürüyen, başını eğmeyen, onurlu bir yaşam için bayrağı yükselten tarafa çevirmeliyiz. Eşit, bilimsel, nitelikli, anadilde eğitim alabilmek ve yaşamın her alanında insanca, onurlu yaşayabilmek için devrim bayrağını yükseltmeli, bu düzeni değiştirmeliyiz!

AKP iktidarının yarattığı bu gerici tabloya teslim olmadık, olmayacağız! İşçi ve emekçi ailelerin çocukları olarak bizler, iktidardakilerin yarattıkları kaos ortamı içinde geleceğimizin her gün çalınmasına seyirci kalmayacağız. Fabrikalarda sömürüye karşı işçi ve emekçilerin grev bayraklarını yükselmeleri gibi, bizler de okullarımızda taleplerimiz için mücadele bayrağını yükseltmeye devam edeceğiz.

Ümraniye'den bir DLB'li

KOMÜNİST MANİFESTO

174 YAŞINDA!

174 yıl önce Karl Marks ve Friedrich Engels tarafından yazılan Komünist Manifesto bugün hale işçi sınıfına ve emekçilere yol gösteriyor.

"Varsın egemen sınıflar bir komünist devrim korkusu ile titresinler. Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yok.

*"Kazanacakları bir dünya var."
"Bütün ülkelerin işçileri, birleşiniz"*

Genliğin haklar, özgürlükler ve gelecek

beyanati

Arkadaşlar!

Geleceğimizin, umutlarımızın ve hayallerimizin yok hükmünde sayıldığı karanlık bir dönemden geçiyoruz. Öyle ki, günümüz Türkiye'sinde bırakalım birkaç sene sonrasını yarınımızı bile öngörmek mümkün değil.

Özgürlük alanlarımız bir bir ortadan kaldırılıyor! Yaşamımızın her alanı zapturapt altına alınmak isteniyor. Hayatımız, geleceğimiz ve içinde yaşadığımız toplumun sorunlarına dair söz söylememiz istenmiyor. Katı bir zorbalıkla uysal köleler gibi yaşamamız dayatılıyor bizlere.

En temel haklarımız ise çoktan gasp edilmiş durumda. Ne eğitim hakkımızı ne de barınma, beslenme, ulaşım, sağlık gibi en temel insani haklarımızı karşılayabiliyoruz. Gelenen yerde yaşam hakkımız bile hiçe sayılıyor.

Yaşamımızdan çalınan bir buçuk yıl!

Pandemi ve ekonomik kriz koşulları tüm bu sorunlarımızı katlayarak arttırdı. Bu dönemde geleceğimizden, haklarımızdan ve yaşamlarımızdan bir buçuk yıl çalındı. Kaybettiğimiz sadece yaşamlarımızdan eksilen bir buçuk yıl da değil. Bu süreçte yüzbinlerce arkadaşımız tamamen eğitimden koştur, erken yaşta ucuz iş gücü olarak sömürü dişlilerinin arasına itildi.

Onlarcası ağır yaşam koşulları nedeniyle hayatına son verdi. Yine birçok arkadaşımız doğru düzgün yönetilmeyen pandemi nedeniyle aramızdan ayrıldı.

Yaşadığımız bu sorunların gerisinde ne olduğunu biliyoruz: Her şeyi sömürü çarklarının dönmesine endekslemiş olan, varsa yoksula kâr ve sermaye birikimi diyen, doğayı, çevreyi ve yaşam alanlarımızı rant uğruna talan eden kapitalist sistem!

Beyan ediyoruz!

- Parasız, nitelikli, ulaşılabilir eğitim hakkı!
- Parasız, nitelikli, ulaşılabilir sağlık hakkı!
- Parasız, nitelikli, ulaşılabilir barınma hakkı!
- Parasız, nitelikli ulaşım hakkı!
- Parasız, nitelikli, ulaşılabilir beslenme hakkı!
- Özerk-demokratik üniversite hakkı!
- Söz, karar ve yetki mekanizmalarında yer almak hakkı!
- Söz, basın, ifade ve örgütlenme özgürlüğü hakkı!
- İnsanca bir yaşam hakkı!

Haklarımıza, özgürlüğümüze ve geleceğimize sahip çıkıyoruz!

Devrimci Gençlik Birliği

